

РЕШЕНИЕ

№ 2883

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3795** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на С. М. М. гражданка на И. срещу РЕШЕНИЕ №3-Б от 10.03.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което не е допусната последващата ѝ молба с вх.№2 от 26.02.2020г.до производство по предоставяне на международна закрила.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че неправилно ответникът е приложил чл.76б вр. с чл.76а от ЗЧРБ, доколкото се подчертава, че се касае за последваща молба, но при нови обстоятелства. Подчертава се, че последващата молба би била напълно недопустима само, ако съдържа идентични с предходната молба факти и твърдения. Новото обстоятелство маркирано и от административния орган е предоставена закрила спрямо една от дъщерите на жалбоподателката. За първи път има и доказателства, че молителката е регистрирана като жертва на систематично насилия с най-висока степен от посягане на живота си. Акцентира се на факта, че освен тези нови обстоятелства, свързани с личното положение –са представени и данни за променената ситуация по произход. На второ място се визира ,че след подаването на молбата С. М. е била настатена за стабилизация и лечение в Центъра за психично здраве-Стара 3. вкл.състоянието ѝ остава застрашено и влошаващо се предвид факта, че през м.03 единият от братята ѝ е починал от К.-19. Предвид и тази

пандемия оспорващата не може да бъде върната в И.-една от най-заstraшените страни.

С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателката лично и чрез адв.Г. поддържа жалбата си. В писмената си защита адв.Г. подкрепя становище си, че оспорващата е лице със специални потребности по смисъла на §.1 т.16 и т.17 от ДР на ЗУБ, което обстоятелство не е било съобразено в производството и в тази връзка представлява ново обстоятелство вкл.влошеното здравословно състояние и склонността към посягане на живота увеличени през последните месеци. Сочи се, че в постановените досега решения не е отречено физическото, сексуалното и психическото насилие, което е упражнявано от бившия ѝ съпруг вкл. и продължили след развода и най-вече отказа на една от дъщерите им да се омъжи за изран от баща ѝ мъж против нейната воля. Твърди се, че не е съобразен и факта, че една от дъщерите З. Ш., има предоставено убежище в Германия и то въз основа на тормоза от страна на баща ѝ. С оглед изложеното се визира, че не се касае за семейно-битови проблеми с бившия ѝ съпруг. В тази връзка и видно от представената справка за И. се установява, че в страна има проблеми с положението на жените. Същите са принудително омъжвани и насилствани-физически, сексуално и психически. Доколкото се касае за деяния в рамките на семейството –тези престъпления остават освен неразкрити, но и ненаказани. Подчертава се, че психическото здраве на жалбоподателката е нестабилно и в И., същата не може да получи помощ вкл.подкрепа от близките си, доколкото и брат ѝ наскоро е починал от корона вирус. За психическия статус на лицето има позоваване на становище от специалисти по проект „Действие срещу насилието“, видно от което С. М. има профил на жертва на системно домашно насилие с най-висока степен на суицид. На последно място се подчертава, че в оспореното решение не е засегнат въпроса дали при връщането си лицето няма да бъде изложено на жестоко и нечовешко отношение. С оглед всичко се поддържа жалбата.

В лично изявление по същество жалбоподателката С. М. М. допълва, че е изпитала цялата тежест от това да се родиш жена в И., където нямаш никакви права вкл. е била омъжена на 14 години насилствено и е била подложена на ежедневен тормоз и жестокост от съпруга ѝ. Жертва на същия е станала и най-малката ѝ дъщеря, която е правила няколко опита за самоубийство вкл.накрая е успяла. Жалбоподателката споделя, че не иска и не може да се върне в И. и желае да бъде с останалите си 3 живи дъщери, които са в Германия, една от които е с предоставен статут.

Ответната страна чрез юрк.Ч. –оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Подчертава, че са правени няколко опита молбата на С. М. да се разгледа съвместно с тази на дъщерите ѝ в Германия, но отговор от нейните власти не е бил получен.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд – София град, I отделение, 47състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от надлежна страна, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

Производството за закрила е посочено, че е започнало по молба вх.№2 от 26.02.2020г., която е поредна и с която лицето представя решение за предоставяне на субсидиарна закрила в Република Германия на дъщеря ѝ З. Ш., смъртен акт на самоубилата ѝ се

дъщеря от 26.05.2019г. Н. Ш., разрешение за погребение, предсмъртно писмо, справка за актуалната ситуация в И., удостоверение от Център за психично здраве-гр.Стара З., становище на специалисти, работещи по проект „Действие срещу насилието“.

Ответникът е отразил, че при предходното административно производство бежанската история се свежда до проблеми със бившия ѝ съпруг /разведени са от 2003г./, който контролирал целия ѝ живот и ѝ упражнявал насилие вкл.системни побои, при един от които абортирала. Посочено е, че има три дъщери в Германия, като една от дъщерите ѝ се е самоубила, защото баща ѝ иска насила да я омъжи. Това принудило молителката, която се страхувала за живота си да напусне И.. Изяснено е, че не членева в партия или организация, няма проблем с властите вкл. заради изповядваната си религия, но и не им имала доверие вкл. не намирала смисъл да потърси закрила от тях за проблемите си.

Ответникът е посочил, че родителските права били упражнявани от жалбоподателката, която е отказала от къщата, колата и половината зестра. Същата работела, за да издържа семейството си като фризьорка. Психическите ѝ проблеми се появили през 2013г., когато дъщеря ѝ направила опит за самоубийство.

Ответникът е направил заключението, че тази бежанска история и причините за закрила са преклудирани, защото са разгледани в решението на АС-Хасково.

По отношение на новопредставените доказателства органът е приел, че от становището и удостоверението от Центъра за психическо здраве –може единствено да се направи извода, че лицето има здравословен проблем и се нуждае от лечение, но това не е основание за закрила. Приема се, че в това състояние е била и при предходното разглеждане на молбата.

Касателно решението за предоставена закрила на една от дъщерите ѝ в Германия, вкл. документите свързани със смъртта на най-малката ѝ дъщеря- същите не са били разглеждани, тъй като е посочено, че са били известни на лицето и то е следвало да ги представи в първото производство.

Относно страната за произход – е посочено, че е ноторно известно, че в И. няма въоръжен конфликт.

С оглед изложеното не е допусната молбата ѝ до производство по закрила.

В съдебното производство е разпитана психоложката от „Мисия Криле“ –Д. Д., която споделя за наблюденията си върху жалбоподателката и изготвените за психическото ѝ здраве две становища. Сочи за драматични прояви на самонаранявания, споделя, че най-много е била привързана към малката си дъщеря, която се е самоубила. Изпитва вина за случилото се, както и за да се осъзнае подобна драма трябва да минат поне 6 месеца. Страхува се и тя да не посегне на живота си, постоянно е на медиаментозно лечение. Проявява тежки депресивни симптоми.

На въпрос на юрк.Ч. отговаря, че при споделянето на личната история не са отрити противоречиви факти.

От оспорващата е представена справка от м.01.2020г. от „Глас в България“ –видно от която ситуацията с правата на жените е заложена законодателно- същите няма равни права нито в семейството, нито извън него. В резултат на това има огромен брой ранни и насилствени бракове. Отражено е, че и положението на хората с психични проблеми не е добро вкл. жените са по-висок брой страдащи.

Ответникът е представил справка от дирекция „Международна дейност“ вх.№ИД-283 от 20.05.2020г., видно от която няма въоръжен конфликт, като относно правата справката отбелязва, че има произволни и незаконни убийства от страна на

правителството, има проблем със съдебното производство и правната защита и представителство. Сочи се за множество произволни арести и задържания въпреки, че Конституцията ги забранява вкл. и въпреки, че дава равни права на жените –има дискриминация. Законът не се занимава със съпружеското насилие въпреки, че изнасилването е криминализирано, но за осъждането му трябва да има поне четирима свидетели и който не докаже изнасилване подлежи на 80 удара с камшик.

С оглед изложеното СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

На първо място видно от заповед №РД 05-601 от 11.08.2017г. на л.20 Председателят на ДАБ е упълномощил отвеника М. П. в качеството му на старши експерт да бъде интервюиращ орган. С оглед изложеното се прави извода, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

Същият обаче се приема за незаконосъобразен.

Не се спорно, че молбата от 28.02.2020г. е повторна.

Не е спорна бежанската история на молителката и че същата е имала насилствен брак, придружен с побои и унижения вкл. подобно отношение е имало и към децата ѝ.

От друга страна за да се допусне до разглеждане последващата молба същата следва да се основана на нови обстоятелства или касателно страна по произход или относно личното положение на лицето.

Правилно е констатирано, че в И. няма въоръжен конфликт, както и че обстоятелствата във връзка с положението на жените е било разгледано и преклудирано с първоначалното решение.

Неправилно обаче ответникът не е възприел доводите на страната, че е лице от уязвима категория и неправилно не е разгледал изобщо представените документи във връзка със смъртта на дъщеря ѝ. Безспорно същите са били известни преди постановяването на предходното решение /решение №58 от 23.01.2020г./, но видно и от разпита на свидетелката-психолог Д.Д. подобна травма не може да се осъзнае веднага, а трябва поне 6 месеца т.е. този трагичен акт във времето засилва своето отражение върху психиката на майката, вкл. и драматично го задълбава с оглед личната вина, която изпитва, че не е можела да го предотврати. Като се имат предвид причините за самоубиството- а именно тираничния баща и насилственото налагане на съпруг на самоубилото се момиче, е нормално този бивш съпруг да „присъства“ в живота на жалбоподателката и това пагубно да я връща към собствения ѝ насилствен брак и живот. В тази връзка СЪДЪТ намира за неправилна констатацията на ответника, че се касае за семейно-битови причини за закрила. Същите са ексалирали и са превърнали молителката в лице със специални потребности по смисъла на §.1 т.16 и т.17 от ДР на ЗУБ, което обстоятелство не е било съобразено в производството и в тази връзка представлява ново обстоятелство вкл.влошеното здравословно състояние и склонността към посягане на живота. Безспорно от представените медицински доказателства –епикриза и становища - се установява увеличена тревожност, депресивност и склонност към самоубийство през последните месеци. Не е съобразено това обстоятелство вкл. дали лица с подобни проблеми имат възможност за лечение в страната си по произход. Видно от доклада на „Глас България“ подобна възможност е силно ограничена.

Макар да е преклудиран факта за правата на жените в И. буди тревога обстоятелството от този доклад вкл. и от доклада на Дирекция "МД" при ДАБ, че изнасилването в семейството не се разследва вкл. ако се набеди мъж в изнасилване се налагат 80 тояги наказание, като за самото доказване трябва поне 4-ма свидетели

/2ма от които да са мъже/. Безспорно при семейното насилие няма свидетели и една жена, ако обвини съпруга си, е обречена на бой с тояги.

Неправилно не е съобразен и факта, че една от дъщерите З. Ш., има предоставено убежище в Германия и то въз основа на тормоза от страна на баща ѝ. За това писмено доказателство ответникът формално е избрал да не го разгледа под предлог, че жалбоподателката е имала възможност да го представи пред АС-Хасково по адм.дело №1407/2019г.. Следва да се има предвид, че под нови обстоятелства следва да се имат предвид не само новонастъпили, но и новооткрити. Няма данни страната да е знаела за това решение по време на предходното производство. Целта на закона при разглеждането на последващата молба е същата да почива именно на факти, които са нови т.е. не са били разгледани. Безспорно това обстоятелство има подобен характер. Неразглеждането му е оставило неизяснен въпроса за предоставянето на субсидиарна закрила и на оспорващата като майка във връзка с чл.8, ал.9 от ЗУБ при наличието на предпоставките с оглед §.1 т.3 от ДР на ЗУБ.

Следователно – от представените писмени доказателства се установява, че има нови обстоятелства във връзка с личното положение на молителката, поради което молбата ѝ следва да се разгледа по общия ред и съответно да ѝ се предостави хуманитарна закрила при наличието на данни за това. На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

РЕШИ:

По жалба на С. М. М. гражданка на И.

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно РЕШЕНИЕ №3-Б от 10.03.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което се отказва допускане на последваща молба вх.№2 от 26.02.2020г. до производство по предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА преписката за разглеждането на молбата по общия ред съобразно указанията в мотивите.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ.

Съдия: